

Nazwa kierunku kształcenia: PEDAGOGIKA ŚRODOWISKOWA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: A_Grupa zajęć podstawowych	Forma zajęć¹: <i>wykład</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil kształcenia: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia: Filozofia	
Cele kształcenia C1 Przekazanie wiedzy z zakresu głównych nurtów historii filozofii (ze szczególnym uwzględnieniem filozofii społecznej, filozofii politycznej i etyki). C2 Zapoznanie studentów ze specyfiką argumentacji filozoficznej oraz nabycie umiejętności jej praktycznego wykorzystania. C3 Nabycie umiejętności krytycznego myślenia oraz prowadzenia dyskusji zgodnie ze standardami filozoficznymi.	
Przedmiot wprowadzający: -	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji²: Ws1 Student posiada podstawową wiedzę z zakresu historii i kultury europejskiej Ws2 Student zna podstawowe pojęcia z zakresu Wiedzy o Społeczeństwie (np. demokracja, władza itp.).	
Metody kształcenia: Mk1 Wykład zamieszczony na platformie moodle (e-learning) Mk2 Quizy sprawdzające wiedzę zamieszczone na platformie moodle	
Program kształcenia (treści nauczania): T1 Specyfika filozofii jako nauki (definiowanie filozofii). T2 Człowiek w centrum rozważań Sokratesa. T3 Główne nurty w myśli Platona i Arystotelesa. T4 Kluczowe zagadnienia filozofii średniowiecznej na przykładzie myśli św. Augustyna i św. Tomasza. T5 Filozofia kartezjańska oraz jej kontynuatorzy (B. Pascal, B. Spinoza). T6 Rozwój myśli politycznej w filozofii (N. Machiavelli, T. Hobbes, J. Locke). T7 Przewrót oświeceniowy w filozofii (nurt francuski - J.J. Rousseau, Monteskiusz).	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

² Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji jakie student powinien posiadać przed realizacją w zakresie danego przedmiotu.

T8 Przegląd wybranych nurtów w filozofii od Kanta do współczesności.		
Literatura podstawowa: 1. Tatarkiewicz, W., Historia filozofii (t. I-III), Warszawa 2015. 2. S. Świeżawski, Dzieje europejskiej filozofii klasycznej, Warszawa 2000. 3. F. Copleston, Historia filozofii (t. 1), Warszawa 1998.		
Literatura uzupełniająca: 1. W. Słomski, Człowiek wśród dylematów i wyzwań etycznych współczesności, Warszawa 2009. 2. A. Romaniuk, Czytanie Habermasa, Warszawa 2013. 3. K. Wieczorek, M. Wojewoda (red.), Filozofia w służbie polityki, Poznań 2011.		
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 aktywność studenta na platformie e-learningowej. F2 umiejętność rozwiązywania quizów dostępnych na platformie e-learningowej. F3 rozwiązanie testu próbnego zamieszczonego na platformie e-learningowej. P1 test zaliczeniowy zamieszczony na platformie e-learningowej.		
Efekty uczenia się dla przedmiotu³		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student po kursie z filozofii zna w stopniu zaawansowanym zakres wiedzy na temat funkcjonowania instytucji i mechanizmów życia społecznego w kontekście historycznym i współczesnym. Potrafi powiązać ich przemiany ze środowiskiem pedagogicznym.	K_W01 K_W04 K_W03
E2_W	Student zna w stopniu zaawansowanym i rozumie koncepcje filozoficzne. Potrafi wykazać ich związek z historycznymi i współczesnymi teoriami wychowania.	K_W01 K_W02 K_W03
E3_U	Student posiada umiejętność odnoszenia poznanych koncepcji filozoficznych do obserwowanych zjawisk społecznych. Potrafi wykorzystać wiedzę filozoficzną do ich interpretacji i rozwiązywania konkretnych problemów pedagogicznych.	K_U01 K_U02
E4_U	Student opanował klarowny i precyzyjny sposób wypowiedzi, potrafi formułować logiczne argumenty i wchodzić w dyskusję.	K_U06 K_U15 K_U18
E5_K	Student ma świadomość zdobytej wiedzy oraz jej poziomu. Ma potrzebę dalszego i ciągłego rozwoju w zakresie już posiadanej wiedzy filozoficznej.	K_K01 K_K03
E6_K	Student jest gotowy do aktywnego stosowania ogólnofilozoficznych koncepcji etycznych. Dostrzega i formułuje problemy moralne. Potrafi rozwiązywać dostrzeżone dylematy etyczne	K_K04 K_K05
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny		

³ Efekty kształcenia dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01 K_W04 K_W03	C1, C3	T3, T4, T6 – T8	Mk1, Mk2	P1
E2_W	K_W01 K_W02 K_W03	C1 – C3	T2 – T8	Mk1, Mk2	P1
Umiejętności					
E3_U	K_U01 K_U02	C1 – C3	T2 – T8	Mk1, Mk2	F1 – F3, P1
E4_U	K_U06 K_U15 K_U18	C1 – C3	T1 – T8	Mk1, Mk2	F1 – F3, P1
Kompetencje					
E5_K	K_K01 K_K03	C1 – C3	T1 – T8	Mk1, Mk2	F1 – F3, P1
E6_K	K_K04 K_K05	C1 – C3	T1 – T8	Mk1, Mk2	F1 – F3, P1

Formy zajęć i punkty ECTS			
Forma zajęć	Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim	20	12
Ćwiczenia			
Seminarium			
Praktyka zawodowa			
Lektorat			
Konwersatorium			
Wykład monograficzny			
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	1	2
	Rozwiązywanie zadań i problemów	1	3
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	1	3
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	1	2
	Przygotowanie się do zaliczenia	1	3
	Inne (jakie?).....		
Sumaryczna liczba godzin		25	
Liczba punktów ECTS		1	

Nazwa kierunku kształcenia: PEDAGOGIKA ŚRODOWISKOWA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: A_Grupa zajęć podstawowych	Forma zajęć: <i>ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil kształcenia: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia: Etyka zawodowa	
Cele kształcenia C1 Zapoznanie studentów z problemami moralnymi z zakresu etyki C2 Poznanie i zrozumienie przez studentów zasad funkcjonowania instytucji i placówek w zakresie problematyki moralnej. C3 WYROBIENIE umiejętności próby rozwiązywania dylematów moralnych oraz umiejętność ich rozpoznawania.	
Przedmiot wprowadzający: Filozofia	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji¹: Ws1 wiedza z zakresu filozofii Ws2 umiejętność logicznego wnioskowania na podstawie posiadanych informacji i poszerzanych w toku zajęć Ws3 umiejętność tworzenia logicznych i spójnych wypowiedzi	
Metody kształcenia: Mk1 Wykład konwersatoryjny Mk2 Ćwiczenia w parach i małych grupach Mk3 Metoda problemowa Mk4 Analiza przypadków	
Program kształcenia (treści nauczania): T1 Podstawy etyki ogólnej (rozdzielenie etyka-moralność, subdyscypliny etyki). T2 Katalog ogólnych norm moralnych na przykładzie klasyfikacji M. Ossowskiej. T3 Etyka pracy w kontekście etyki zawodowej. T4 Postawa, cechy osobowe niezbędne do pracy wychowawczej. T5 Autorytet i jego nadużycia.	

¹ Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji jakie student powinien posiadać przed realizacją w zakresie danego przedmiotu.

Literatura podstawowa:

1. M. Ossowska, Normy moralne Próba systematyzacji, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2021;
2. M. Środa, Etyka dla myślących, Podręcznik dla szkół ponadgimnazjalnych, Wydawnictwo Czarna Owca, Warszawa 2020;
3. Z. Krzysztoszek, W. Rabczuk (red.), Aksjologiczne podstawy współczesnej pedagogiki, Warszawa 2004;
4. W. Sawczuk (red.), Po co etyka pedagogom?, Toruń 2007;
5. E. Przygońska, Perswazja i manipulacja w pracy z uczniem, Toruń 2015.

Literatura uzupełniająca:

1. J.M. Michalak (red.), Etyka i profesjonalizm w zawodzie nauczyciela, Łódź 2010;
2. M. Bajan, S.J. Żurek (red.), Etyka nauczyciela, Lublin 2011;
3. D. Zając, Etyka zawodowa nauczycieli. Wybrane zagadnienia, Bydgoszcz 2011;
4. W. Sawczuk, Etos pedagogów/nauczycieli akademickich – między akademickim sacrum a rynkowym profanum, Toruń 2009.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):**F1** ocena aktywności studenta na zajęciach**F2** ocena projektu grupowego – rozwiązanie podanego przez wykładowcę problemu na podstawie wiedzy uzyskanej w toku zajęć**P1** test wiedzy**Efekty uczenia się dla przedmiotu²**

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna w stopniu zaawansowanym i rozumie podstawy etyki, w tym katalog ogólnych norm moralnych według klasyfikacji M. Ossowskiej.	K_W01 K_W02
E2_W	Student zna w stopniu zaawansowanym i rozumie zastosowanie etyki w pracy zawodowej, zna prezentowane postawy, cechy osobowe niezbędne do pracy wychowawczej, a także tematykę autorytetu i jego nadużycia.	K_W02 K_W03 K_W04
E3_U	Student potrafi scharakteryzować podstawy etyki ogólnej, rozróżnienia pojęcia etyka, a moralność.	K_U02 K_U03
E4_U	Student potrafi wymienić katalog ogólnych norm moralnych według klasyfikacji M. Ossowskiej.	K_U02 K_U03
E5_U	Student potrafi posługiwać się zasadami i normami etycznymi w podejmowanej działalności zawodowej, dostrzega i analizuje dylematy etyczne; przewiduje skutki konkretnych działań pedagogicznych.	K_U09 K_U14
E6_K	Student ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny i etyce oddziaływań pedagogicznych.	K_K04

Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01 K_W02	C1	T1, T2	Mk1	P1
E2_W	K_W02 K_W03 K_W04	C2	T3 – T5	Mk1	P1
Umiejętności					
E3_U	K_U02 K_U03	C1, C3	T1	Mk2 – Mk4	F1, F2
E4_U	K_U02 K_U03	C1, C3	T2	Mk2 – Mk4	F1, F2
E5_U	K_U09 K_U14	C1, C2, C3	T3 – T5	Mk2 – Mk4	F1, F2
Kompetencje					
E6_K	K_K04	C1 – C3	T1 – T5	Mk1 – Mk4	F1, F2, P1

Formy zajęć i punkty ECTS			
Forma zajęć	Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim		
Ćwiczenia		35	20
Seminarium			
Praktyka zawodowa			
Lektorat			
Konwersatorium			
Wykład monograficzny			
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	5	10
	Rozwiązywanie zadań i problemów		
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu		
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	5	10
	Przygotowanie się do zaliczenia	5	10
	Pisanie pracy zaliczeniowej		
Sumaryczna liczba godzin		50	
Liczba punktów ECTS		2	

Nazwa kierunku kształcenia: PEDAGOGIKA ŚRODOWISKOWA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: A_Grupa zajęć podstawowych	Forma zajęć¹: <i>Wykład (e-learning)/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil kształcenia: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia: Socjologia	
Cele kształcenia C1 Zapoznanie studentów z podstawami pojęciami socjologii, struktur społecznych, zróżnicowaniem społecznym i problematyką więzi społecznych oraz podstawowymi zagadnieniami socjologii edukacji. C2 Przekazanie wiedzy na temat mechanizmów kulturowych i społecznych zachodzących w społeczeństwie, procesami kontroli społecznej i socjalizacji. C3 Zapoznanie z rodzajami i funkcjami interakcji i komunikacji społecznej. C4 Kształtowanie umiejętności wykorzystania wiedzy teoretycznej w praktyce	
Przedmiot wprowadzający:	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji²: Ws1 Ws2 Ws3	
Metody kształcenia: Mk1 Wykład zamieszczony na platformie moodle (e-learning) Mk2 Quizy sprawdzające wiedzę zamieszczone na platformie moodle Mk3 Analiza przypadków Mk4 Dyskusja	
Program kształcenia (treści nauczania): T1 Definicja, znaczenie i rozwój socjologii. T2 Kultura jako wyznacznik człowieka. Pojęcie i elementy kultury, relatywizm kulturowy. T3 Podział i funkcjonowanie grup. Reguły funkcjonowania grup. T4 Interakcje i role społeczne. T5 Socjalizacja jej mechanizmy, socjalizacja odwrotnej i resocjalizacja. T6 Komunikacja jako proces, główne teorie komunikacji masowej.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

² Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji jakie student powinien posiadać przed realizacją w zakresie danego przedmiotu.

T7 Władza i zróżnicowanie społeczne. T8 Kontrola społeczna i konformizm. T9 Płeć w socjologii. T10 Problemy socjologii edukacji. T11 Współczesne problemy socjologii		
Literatura podstawowa: 1. Giddens A., Sutton P.W., <i>Socjologia</i>, PWN, Warszawa 2020; 2. Goodman N., <i>Wstęp do socjologii</i>, Zysk i Sp., Warszawa 2017; 3. Mikiewicz P., <i>Socjologia edukacji</i>, PWN, Warszawa 2019; 4. Sztompka P., <i>Socjologia, Analiza społeczeństwa</i>, Znak, Kraków 2012 5. Szacka B., <i>Wprowadzenie do socjologii</i>, Oficyna Naukowa, Warszawa 2008.		
Literatura uzupełniająca: 1. Szacki J., <i>Historia myśli socjologicznej</i>, PWN, Warszawa 2019; 2. Sztompka P., <i>Socjologia zmian społecznych</i>, Społeczny Instytut Wydawniczy Znak, Kraków 2005; 3. Mills C.W., <i>Wyobrażenia socjologiczne</i>, PWN, Warszawa 2007.		
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 Aktywność studenta na platformie e-learningowej. F2 Przedstawienie prezentacji wybranego tematu. P1 Praca zaliczeniowa z elementami krytycznymi.		
Efekty uczenia się dla przedmiotu ³		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna mechanizmy powstawania i funkcjonowania więzi społecznych, znaczenia płci oraz rodziny jako grupy społecznej, wie czym jest kultura oraz procesy socjalizacyjne.	K_W01 K_W02
E2_W	Student wie jakie są zasady komunikowania społecznego i interpersonalnego oraz umie określić role jakie jednostka pełni w społeczeństwie w różnych ujęciach.	K_W01 K_W02 K_W07
E3_W	Student zna mechanizmy socjalizacji, podstawowe struktury społeczne i zagadnienia kontroli społecznej oraz podstawowe zagadnienia socjologii edukacji i współczesnych problemów.	K_W03 K_W04 K_W06
E4_U	Student potrafi pracować w zespole oraz kształtować świadomie kontakty społeczne.	K_U08 K_U13
E5_U	Student potrafi wykorzystać znane mechanizmy socjalizacji, podstawowe struktury społeczne i zagadnienia kontroli społecznej oraz podstawowe zagadnienia socjologii edukacji i współczesnych problemów cywilizacyjnych do prowadzenia działalności zawodowej w sferze pomocowej, wychowawczej i kulturalnej.	K_U01 K_U12
E6_K	Student jest przygotowany do uczestnictwa w grupie społecznej, potrafi pełnić różne role.	K_K05
E7_K	Student jest gotowy do porozumiewania się z osobami będącymi i nie będącymi specjalistami w danej dziedzinie, umie przyjąć postawę opartą na relatywizmie kulturowym.	K_K05

³ Efekty kształcenia dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01 K_W02	C1	T1, T7, T9, T10	Mk1, Mk2	P1
E2_W	K_W01 K_W02 K_W07	C2, C3	T4, T6, T7	Mk1, Mk2	P1
E3_W	K_W03 K_W04 K_W06	C1, C2, C3	T1 – T5, T11	Mk1, Mk2	P1
Umiejętności					
E4_U	K_U08 K_U13	C4	T4, T8, T11	Mk3, Mk4	F1, F2
E5_U	K_U01 K_U12	C4	T3, T4, T8, T9	Mk3, Mk4, Mk5	F1, F2
Kompetencje					
E6_K	K_K05	C1 – C4	T1 – T11	Mk1 – Mk4	F1, F2, P1
E7_K	K_K05	C1 – C4	T1 – T11	Mk1 – Mk4	F1, P1, F2

Formy zajęć i punkty ECTS			
Forma zajęć	Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim	20	12
Ćwiczenia		35	20
Seminarium			
Praktyka zawodowa			
Lektorat			
Konwersatorium			
Wykład monograficzny			
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	5	10
	Rozwiązywanie zadań i problemów	5	20
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	5	5
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń		
	Przygotowanie się do zaliczenia	5	8
	Pisanie pracy zaliczeniowej		
Sumaryczna liczba godzin		75	
Liczba punktów ECTS		3	

Nazwa kierunku kształcenia: PEDAGOGIKA ŚRODOWISKOWA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: A_Grupa zajęć podstawowych	Forma zajęć¹: <i>wykład, ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil kształcenia: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia: Wprowadzenie do psychologii	
Cele kształcenia C1 Zapoznanie studentów z wiedzą w zakresie podstawowych zagadnień dotyczących funkcjonowania psychiki człowieka ważnych w kontekście pedagogicznym. C2 Rozwinięcie umiejętności interpretowania i wyjaśniania zachowania człowieka w kontekście wiedzy psychologicznej. C3 Rozwinięcie kompetencji używania i rozwijania wiedzy psychologicznej w kontekście pracy pedagogicznej.	
Przedmiot wprowadzający: brak	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji²: brak	
Metody kształcenia: Mk1 Wykład aktywny Mk2 Ćwiczenia w parach i małych grupach Mk3 Kwestionariusze Mk4 Metoda problemowa	
Program kształcenia (treści nauczania): T1 Podstawowe kierunki psychologii: behawioryzm, psychoanaliza, psychologia poznawcza, psychologia humanistyczna, ewolucjonizm, psychologia kulturowa, krytyczna. T2 Dziedziny psychologii, metody badań, szkoły psychoterapii. T3 Składniki psychiki człowieka: procesy poznawcze człowieka. T4 Inteligencja - pojęcie, teorie, niepełnosprawność intelektualna. T5 Składniki psychiki człowieka: emocje i uczucia, agresja, stres. T6 Składniki psychiki człowieka: motywacja i uczenie się.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

² Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji jakie student powinien posiadać przed realizacją w zakresie danego przedmiotu.

T7 Składniki osobowości człowieka: temperament, potrzeby, postawy, zainteresowania, zdolności i uzdolnienia, wartości, obraz siebie, charakter, komunikacja.

T8 Podział życia człowieka i charakterystyka psychologiczna wg. Levinsona.

T9 Twórczość – pojęcie, ujęcie poznawcze i osobowościowe, społeczny kontekst twórczości.

T10 Psychologiczne aspekty funkcjonowania człowieka w drugiej dekadzie XXI wieku:

Literatura podstawowa:

1. Augustynek A., Wprowadzenie do psychologii, Difin, Warszawa 2018
2. Birch A., Malim T., Wadeley A., Wprowadzenie do psychologii, PWN, Warszawa 2019
3. Gerrig R, Zimbardo P., Psychologia i życie, PWN, Warszawa 2017
4. Mietzel G., Wprowadzenie do psychologii, GWP Gdańsk 2008
5. Myers D., Psychologia społeczna, Zysk i S-ka, Poznań 2003
6. Strealu J., Doliński D. (red.), Psychologia. Podręcznik akademicki. T. 1-2. PWN, Warszawa 2008.

Literatura uzupełniająca:

1. Bernacka R., Rozważania terminologiczne wokół pojęć: uczeń zdolny, uzdolniony, utalentowany, skuteczny, (w): J. Łaszczyk, M. Jabłonowska (red.), Zdolności i twórczość jako perspektywa współczesnej edukacji (s. 18-22), Wydawnictwo Universitas Rediviva. Warszawa 2009
2. Cialdini R., Wywieranie wpływu na ludzi. Teoria i praktyka, GWP Gdańsk 2016.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 ocena aktywności studenta na zajęciach

F2 ocena przygotowanego przez studenta projektu

F3 studium przypadku

P1 kolokwium

Efekty uczenia się dla przedmiotu³

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna, w stopniu zaawansowanym i rozumie terminologię używaną w psychologii do analizowania zachowania człowieka w kontekście pedagogicznym.	K_W01
E2_W	Student zna w stopniu zaawansowanym i rozumie prawidłowości i nieprawidłowości rozwoju człowieka w cyklu życia przywołując wiedzę psychologiczną.	K_W01 K_W02
E3_W	Student zna w stopniu zaawansowanym i rozumie psychologiczne aspekty funkcjonowania człowieka w drugiej dekadzie XXI wieku w kontekście wyzwań cywilizacyjnych.	K_W02 K_W06
E4_U	Student potrafi scharakteryzować terminologię używaną w psychologii do analizowania zachowania człowieka w kontekście pedagogicznym.	K_U01 K_U02
E5_U	Student opisuje zachowania człowieka w sytuacjach edukacyjnych, w kontekście wiedzy psychologicznej – umiejętnie diagnozując, oceniając oraz analizując motywy.	K_U03

³ Efekty kształcenia dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E6_U	Student potrafi inicjować działania wspierające, pomocowe i wychowawcze wynikające z rozwoju społeczeństwa XXI wieku.				K_U02
E7_K	Student jest świadomy swoich zasobów i wiedzy psychologicznej i gotowy ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego.				K_K01
E8_K	Student jest gotowy do łączenia, w działalności zawodowej, warsztatu pedagoga z wiedzą psychologiczną.				K_K02 K_K03
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01	C1	T1, T2	Mk1	P1
E2_W	K_W01 K_W02	C1	T3 – T9	Mk1	P1
E3_W	K_W02 K_W06	C1	T10	Mk1	P1
Umiejętności					
E4_U	K_U01 K_U02	C2	T1, T2	Mk2 – Mk4	F1, F2, F3
E5_U	K_U03	C2	T3 – T9	Mk2 – Mk4	F1, F2, F3
E6_U	K_U02	C2	T10	Mk2 – Mk4	F1, F2, F3
Kompetencje					
E7_K	K_K01	C1 – C3	T1 – T10	Mk1 – Mk4	F1, F2, F3, P1
E8_K	K_K02 K_K03	C1 – C3	T1 – T10	Mk1 – Mk4	F1, F2, F3, P1

Formy zajęć i punkty ECTS			
Forma zajęć	Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim	20	10
Ćwiczenia		35	20
Seminarium			
Praktyka zawodowa			
Lektorat			
Konwersatorium			
Wykład monograficzny			
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	5	10
	Rozwiązywanie zadań i problemów	5	10
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	2,5	10
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń		
	Przygotowanie się do zaliczenia	5	10
	Inne (jakie?).....		
	Pisanie pracy zaliczeniowej	2,5	5
Sumaryczna liczba godzin		75	
Liczba punktów ECTS		3	

Nazwa kierunku kształcenia:	
PEDAGOGIKA ŚRODOWISKOWA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: A_Grupa zajęć podstawowych	Forma zajęć¹: <i>wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: studia I stopnia (VI PRK)	
Profil kształcenia: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia: Pedagogika społeczna	
Cele kształcenia C1 Zaprezentowanie specyfiki, terminologii, badań i dorobku pedagogiki społecznej. C2 Wyposażenie studentów w umiejętność rozpoznania i opisu interesujących pedagoga społecznego faktów i zjawisk wychowawczych, za pomocą odpowiednich strategii badawczych C3 Zapoznanie studentów z koncepcjami teoretycznymi, a także z podstawami teoretyczno-metodologicznymi pedagogiki społecznej. C4 Uzyskanie przez studentów orientacji w sposobach oceniania i interpretacji badanych zjawisk z perspektywy pedagogiki społecznej	
Przedmiot wprowadzający: Pedagogika ogólna	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji²: Ws1 Dobre opanowanie treści z zakresu pedagogiki ogólnej Ws2 Ws3	
Metody kształcenia: Mk1 Wykład tradycyjny. Mk2 Wykład konwersatoryjny. Mk3 Analiza materiałów źródłowych. Mk4 Metoda problemowa. Mk5 Dyskusja	
Program kształcenia (treści nauczania): T1 Przedmiot i podstawowe zagadnienia pedagogiki społecznej. T2 Geneza, ewolucja, stan i prognozy pedagogiki społecznej. T3 Problematyka środowiskowych uwarunkowań procesów socjalizacyjnych i wychowawczych. T4 Analiza warunków umożliwiających zaspokojenie potrzeb rozwojowych człowieka.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

² Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji jakie student powinien posiadać przed realizacją w zakresie danego przedmiotu.

- T5** Metodologiczne podstawy pedagogiki społecznej.
T6 Pedagog społeczny a przeobrażenia w opiece i pomocy społecznej.
T7 Wieloaspektowość pedagogicznych oddziaływań środowiskowych.
T8 Pedagogiczna aktywność wychowawców nieprofesjonalnych w środowisku lokalnym.
T9 Szkoła środowiskowa, uspołeczniona, samorządowa. Pedagogika społeczna a polityka społeczna.
T10 Metody i problemy pracy społeczno-wychowawczej w środowisku.
T11 Edukacja ustawiczna i pedagogika czasu wolnego.
T12 Etyczne aspekty uprawiania pedagogiki społecznej.

Literatura podstawowa:

1. Cichosz M., *Pedagogika społeczna. Zarys problematyki*, Impuls, Kraków 2014.
2. Jędrzejko M.J., Szwedzik A., *Pedagogika i profilaktyka społeczna. Nowe wyzwania, konteksty, problemy*, Oficyna Wydawnicza ASPRA-JR, Warszawa 2018.
3. Kawula S.(red.), *Pedagogika społeczna. Dokonania – aktywność – perspektywy*, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2007.
4. Kawula S., *Pedagogika społeczna dzisiaj i jutro*, Wydawnictwo Edukacyjne „Akapit”, Toruń 2012.
5. Marynowicz-Hetka E., *Pedagogika społeczna* Tom 1-2, PWN, Warszawa 2007.
6. Winkler M., *Pedagogika społeczna*, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2009.

Literatura uzupełniająca:

1. Duraj-Nowakowa K., *Pedagogika społeczna między integracją a dezintegracją*, Uniwersytet Rzeszowski, Rzeszów 2009.
2. Dyrda M.J., *Pedagogika społeczna. O aspiracjach jakości i sensie życia*, Oficyna Wydawnicza ASPRA-JR, Warszawa 2011.
3. Orzechowska G. (red.), *Pedagogika społeczna i jej współczesne konteksty*, Wydawnictwo Edukacyjne „Akapit”, Toruń 2008.
4. Radziejewicz-Winnicki A. (red.), *Pedagogika społeczna w obliczu realiów codzienności*, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2008.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena aktywności studenta.

F2 Kolokwium zaliczeniowe

P1 Egzamin pisemny

Efekty uczenia się dla przedmiotu³

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna w stopniu zaawansowanym, pojęcia i terminy obowiązujące na gruncie pedagogiki społecznej, a także posiada wiedzę na temat koncepcji, współczesnych strategii, jak i uwarunkowań środowiskowych oddziaływań wychowawczych.	K_W01 K_W02
E2_W	Student dysponuje zaawansowaną wiedzą o istocie i znaczeniu procesu socjalizacji i środowiskowych oddziaływań wychowawczych, a także znają ich kulturowe uwarunkowania, wykazując się jednocześnie zdolnością do porządkowania wiedzy o strukturze i funkcjach pedagogiki społecznej.	K_W01 K_W02

³ Efekty kształcenia dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E3_W	Student posiada zaawansowaną wiedzę o źródłach pedagogiki społecznej, jej miejscu w systemie nauk pedagogicznych oraz o jej przedmiotowych i metodologicznych implikacjach, posiada odpowiednie do etapu edukacji akademickiej zasoby wiedzy o różnorodnych uwarunkowaniach procesu wychowawczego.	K_W02			
E4_U	Student potrafi dokonać syntezy wiedzy teoretycznej w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, potrafi interpretować zjawiska edukacyjne korzystając z teoretycznych zasobów pedagogiki społecznej.	K_U01 K_U02			
E5_U	Student potrafi generować adekwatne rozwiązania złożonych problemów pedagogicznych i prognozować ich przebieg, a także projektować procesy pedagogiczne z uwzględnieniem ich interdyscyplinarności.	K_U10			
E6_U	Student potrafi identyfikować zasoby teoretyczne pedagogiki społecznej, a jednocześnie dostrzegają jej metodologiczną swoistość, wykazują zdolność do dogłębnego obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji dotyczących indywidualnych i zespołowych zjawisk edukacyjnych.	K_U01			
E7_K	Student jest gotowy do uznania doniosłości pedagogiki społecznej dla rozwoju idei wspólnotowości w środowisku lokalnym, a jednocześnie wykazuje się spolegliwością wobec problemów edukacyjnych, jak i gotowością do współpracy z otoczeniem realizującym zadania pedagogiczne.	K_K03			
E8_K	Student utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogicznej, a jednocześnie reprezentują otwarte postawy poznawcze i światopoglądowe.	K_K10			
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01 K_W02	C1, C3	T1, T2, T3	Mk1, Mk2, Mk3	F1, F2, P1
E2_W	K_W01 K_W02	C2, C3	T2, T3, T4	Mk1, Mk2, Mk3	F1, F2, P1
E3_W	K_W02	C2, C3	T2, T4, T5	Mk1, Mk2, Mk3	F1, F2, P1
Umiejętności					
E4_U	K_U01 K_U02	C2, C4	T4, T5, T7	Mk1, Mk3, Mk4	F1, P1

E5_U	K_U10	C2, C4	T4, T6, T8	Mk1, Mk2, Mk3	F1, P1
E6_U	K_U01	C1, C3	T8, T9, T10	Mk1, Mk2, Mk4	F1, P1
Kompetencje					
E7_K	K_K03	C3, C4	T9, T10, T11	Mk2, Mk4, Mk5	F1, F2, P1
E8_K	K_K10	C3, C4	T10, T11, T12	Mk2, Mk4, Mk5	F1, F2, P1

Formy zajęć i punkty ECTS			
Forma zajęć	Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim	35	20
Ćwiczenia		35	20
Seminarium			
Praktyka zawodowa			
Lektorat			
Konwersatorium			
Wykład monograficzny			
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	10	10
	Rozwiązywanie zadań i problemów	10	20
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu		10
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	5	10
	Przygotowanie się do zaliczenia/egzaminu	5	10
	Inne (jakie?).....		
	Pisanie pracy zaliczeniowej		
Sumaryczna liczba godzin		100	
Liczba punktów ECTS		4	

Nazwa kierunku kształcenia:	
PEDAGOGIKA ŚRODOWISKOWA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: A_ Grupa zajęć podstawowych	Forma zajęć¹: <i>wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: studia I stopnia (VI PRK)	
Profil kształcenia: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia: Pedagogika ogólna	
Cele kształcenia C1 Zaprezentowanie genezy pedagogiki, jej aparatu pojęciowego, dziejów i współczesnych dylematów. C2 Zorientowanie studentów we współczesnym stanie teorii i koncepcji pedagogicznych. C3 Kształtowanie umiejętności wykorzystania wiedzy z zakresu wychowania w działalności pomocowej, wspierającej i wychowawczej C4 Kształtowanie kompetencji społecznych niezbędnych do pracy indywidualnej i w obrębie instytucji	
Przedmiot wprowadzający:	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji²: Ws1 Dobre opanowanie treści z zakresu szeroko pojmowanej humanistyki. Ws2 Merytoryczne przygotowanie do studiowania zróżnicowanych treści pedagogicznych	
Metody kształcenia: Mk1 Wykład Mk2 Dyskusja Mk3 Analiza materiałów źródłowych Mk4 Metoda problemowa Mk5 Ćwiczenia	
Program kształcenia (treści nauczania): T1 Wychowanie jako czynność techniczna, jako działanie komunikacyjne oraz jako fakt kulturowy. T2 Zależność sposobu uprawiania pedagogiki od rozumienia wychowania. T3 Geneza i struktura wiedzy pedagogicznej. T4 Społeczno-kulturowe uwarunkowania wiedzy pedagogicznej.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

² Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji jakie student powinien posiadać przed realizacją w zakresie danego przedmiotu.

T5 Zależność pedagogiki od innych dziedzin wiedzy. Subdyscypliny pedagogiczne i nauk współpracujące.

T6 Nomotetyzm i idiografizm metodologiczny.

T7 Struktura i style myślenia pedagogicznego.

T8 Aporie pedagogiczne: przymus i swoboda w wychowaniu, wychowanie jako urabianie i jako wspomaganie rozwoju, wychowanie adaptacyjne i emancypacyjne, wychowanie a manipulacja.

T9 Pojęcie doktryny pedagogicznej. Główne doktryny (systemy) pedagogiczne.

T10 Bios, ethos, agos i los jako kategorie pedagogiczne.

T11 Związek doktryn z ideologiami i formacjami światopoglądowymi.

T12 Znani pedagodzy i ich poglądy.

Literatura podstawowa:

1. Kwieciński Z., Śliwerski B., (red.): *Pedagogika. Podręcznik akademicki*. Warszawa 2019.
2. Gutek G., L., *Filozoficzne i ideologiczne podstawy edukacji*. Gdańsk 2003.
3. Jaworska T., Leppert R. (red.): *Wprowadzenie do pedagogiki*. Kraków 1998.
4. Kunowski S., *Podstawy współczesnej pedagogiki*. Warszawa 2000.
5. Śliwerski B., *Pedagogika ogólna. Podstawowe prawidłowości*. Kraków 2012.

Literatura uzupełniająca:

1. Szmidt K., *Pedagogika twórczości*. Gdańsk 2007.
2. Hessen S., *Podstawy pedagogiki*. Warszawa 1997.
3. Pilch T., (red.): *Encyklopedia pedagogiczna XXI wieku. T. 1-8*. Warszawa 2003-2010.
4. Schulz R., *Wykłady z pedagogiki ogólnej*. Toruń 2003.
5. Śliwerski B., *Współczesne teorie i nurty wychowania*. Kraków 2018.
6. Śliwerski B., (red.): *Pedagogika. T. 1-4*. Warszawa 2006-2010.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena obecności i aktywności studenta.

F2 Kolokwium zaliczeniowe

P1 Egzamin pisemny

Efekty uczenia się dla przedmiotu³

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna w stopniu zaawansowanym teorie pedagogiczne, posiada uporządkowaną wiedzę nt. współczesnych kierunków rozwoju pedagogiki, jej nurtów i systemów pedagogicznych, a także rozumie ich historyczne, kulturowe i cywilizacyjne uwarunkowania.	K_W01
E2_W	Student posiada zaawansowaną wiedzę na temat specyfiki przedmiotowej i metodologicznej pedagogiki, rozwoju idei pedagogicznych, a także identyfikują istotne z punktu widzenia procesów edukacyjnych zjawiska i procesy społeczne.	K_W01 K_W02
E3_W	Student zna w stopniu zaawansowanym kulturowe uwarunkowania zjawisk pedagogicznych, wykazują się zdolnością do porządkowania wiedzy pedagogicznej, a także wiedzą z zakresu kulturoznawstwa i religioznawstwa pozwalającą na prezentowanie postawy tolerancji światopoglądowej.	K_W02

³ Efekty kształcenia dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E4_U	Student posiada umiejętności niezbędne do analizy złożonych problemów wychowawczych, potrafi interpretować i racjonalnie oceniać różnorodne sytuacje i wzory ludzkich działań socjalizacyjnych i wychowawczych.	K_U01 K_U02 K_U03			
E5_U	Student potrafi rozróżnić orientacje w metodologii badań pedagogicznych, a także potrafi stosować adekwatne procedury interpretacyjne w odniesieniu do zjawisk wychowawczych.	K_U02			
E6_U	Student potrafi wykorzystać wiedze z zakresu pedagogiki jako nauki o wychowaniu w modelowaniu działań wspierających, pomocowych w działalności zawodowej.	K_U16			
E7_K	Student jest gotowy do oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności.	K_K01			
E8_K	Student jest gotowy do utożsamiania się z wybranymi wartościami, celami i zadaniami ukazywanymi na gruncie pedagogiki i jednocześnie reprezentuje postawę dbania o prestiż wykonywanego zawodu.	K_K03			
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01	C1, C2	T3, T4, T5	Mk1, Mk3	P1
E2_W	K_W01 K_W02	C1, C2	T6, T7, T8	Mk1, Mk3	P1
E3_W	K_W02	C1, C2	T9, T10, T11	Mk1, Mk3	P1
Umiejętności					
E4_U	K_U01 K_U02 K_U03	C3	T1, T2, T3	Mk2, Mk3, Mk4, Mk5	F1, F2
E5_U	K_U02	C3	T6, T7, T11	Mk2, Mk3, Mk4, Mk5	F1, F2
E6_U	K_U16	C3	T1 – T12	Mk2, Mk3, Mk4, Mk5	F1, F2
Kompetencje					
E7_K	K_K01	C1 – C4	T10, T11, T12	Mk1 – Mk5	F1, F2, P1
E8_K	K_K03	C1 – C4	T8, T10, T12	Mk1 – Mk5	F1, F2, P1

Formy zajęć i punkty ECTS			
Forma zajęć	Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach	
		Stacjonarnych	niestacjonarne
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim	20	10
Ćwiczenia		35	20
Seminarium			
Praktyka zawodowa			
Lektorat			
Konwersatorium			
Wykład monograficzny			
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	5	10
	Rozwiązywanie zadań i problemów	5	15
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu		
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń		
	Przygotowanie się do zaliczenia	10	20
	Inne (jakie?).....		
	Pisanie pracy zaliczeniowej		
Sumaryczna liczba godzin		75	
Liczba punktów ECTS		3	

Nazwa kierunku kształcenia: PEDAGOGIKA ŚRODOWISKOWA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: A_Grupa zajęć podstawowych	Forma zajęć¹: wykład, ćwiczenia
Prowadzący:	
Poziom studiów: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil kształcenia: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia: Metody badań pedagogicznych	
Cele kształcenia C1 Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu metodologii. C2 Przekazanie wiedzy na temat na temat procedur badawczych i metod badań stosowanych w pedagogice. C3 Opanowanie umiejętności zaplanowania procesu badawczego i konstrukcji narzędzi badawczych. C4 Opanowanie umiejętności pisania raportów (sprawozdań) z badań empirycznych.	
Przedmiot wprowadzający:	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji²: Ws1 Student zna podstawową terminologię stosowaną w naukach o edukacji Ws2 Student potrafi analizować teksty naukowe będące sprawozdaniami z badań Ws3 Student potrafi integrować wiedzę z poszczególnych przedmiotów	
Metody kształcenia: Mk1 Wykład interaktywny z prezentacją multimedialną Mk2 Analiza tekstów z dyskusją Mk3 Metoda problemowa Mk4 Metody twórczego myślenia	
Program kształcenia (treści nauczania): T1 Przedmiot metodologii badań. T2 Metodologia ogólna a metodologia pedagogiki. T3 Proces badawczy. Charakterystyka i etapy procesu badawczego. T4 Badania reprezentacyjne i próba reprezentacyjna.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

² Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji jakie student powinien posiadać przed realizacją w zakresie danego przedmiotu.

T5 Metody badań (obserwacja, wywiad, ankieta, analiza dokumentów, socjometria, kwestionariusze osobowości, testy pedagogiczne).

T6 Rzetelność i trafność pomiaru.

T7 Zasady opracowania zebranych materiałów badawczych (selekcja, klasyfikacja).

T8 Prezentacja wyników badań, analiza ilościowa, jakościowa i interpretacja wyników.

Literatura podstawowa:

1. Bauman T., *Praktyka badań pedagogicznych*, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków 2013
2. Łobocki M., *Metody i techniki badań pedagogicznych*, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków, 2011
3. Rubacha K., *Metodologia Badań Nad Edukacją*, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2008
4. Maszke A.W., *Metodologiczne podstawy badań pedagogicznych*, Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego, Rzeszów 2004
5. Maszke A.W., *Metody i techniki badań pedagogicznych*, Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego, Rzeszów 2008
6. Krüger H-H., *Wprowadzenie w teorie i metody badawcze nauk o wychowaniu*, Gdańskie Wydawnictwo Pedagogiczne, Gdańsk 2005
7. Łuszczuk W., *Normatywny i interpretacyjny paradygmat w badaniach pedagogicznych*, [w:] Zeszyty Naukowe Wyższej Szkoły Humanitas w Sosnowcu (3/2008) Seria: PEDAGOGIKA, Oficyna Wydawnicza „Humanitas” Sosnowiec 2008.

Literatura uzupełniająca:

1. Brzeziński J.M., *Metodologia badań psychologicznych*, PWN, Warszawa 2019
2. Creswell J.W., *Projektowanie badań naukowych. Metody jakościowe, ilościowe i mieszane*, UJ, Kraków 2013
3. Palka S. (red.), *Podstawy Metodologii Badań w Pedagogice*, GWP, Gdańsk 2010.
4. Palka S. (red.), *Pogranicza pedagogiki i nauk pomocniczych*, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2004
5. Kos E., Urbaniak-Zajac D., *Badania jakościowe w pedagogice*, PWN, Warszawa 2019
6. Piekarski J., Urbaniak-Zajac D., Szmidt K. J. (red.), *Metodologiczne problemy tworzenia wiedzy w pedagogice*, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków 2010.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć

F2 Kolokwium

P1 Ocena sprawozdania z badań przeprowadzonych samodzielnie przez studenta z zastosowaniem wybranego narzędzia badawczego.

P2 Ocena operacjonalizacji wiedzy metodologicznej – przygotowanie przez studenta projektu narzędzia badawczego

Efekty uczenia się dla przedmiotu³

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
---------------------------	-------------------------	---

³ Efekty kształcenia dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E1_W	Student zna, w stopniu zaawansowanym i prawidłowo definiuje terminologię z zakresu metodologii badań pedagogicznych.	K_W01			
E2_W	Student zna w stopniu zaawansowanym strukturę i etapy procesu badawczego.	K_W01 K_W02			
E3_W	Student zna podstawowe procedury i metody badań stosowane w pedagogice. Nie sprawia mu kłopotu powiązanie metod, technik i narzędzi badawczych.	K_W09			
E4_U	Potrafi scharakteryzować poszczególne kroki badawcze.	K_U05			
E5_U	Student potrafi samodzielnie skonstruować narzędzia badawcze przydatne w działalności pedagogicznej. Student umie wykorzystać dane empiryczne, będące skutkiem wdrożenia określonej procedury badawczej	K_U03			
E6_U	Student potrafi przygotować poprawny raport (sprawozdanie) z przeprowadzonych badań.	K_U08			
E7_K	Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie prowadzenia badań zjawisk edukacyjnych.	K_K06			
E8_K	Student rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, mając świadomość wagi wiedzy metodologicznej.	K_K01			
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01	C1	T1,T2	Mk1	F1, F2, P2
E2_W	K_W01 K_W02	C1, C2	T3,T4	Mk1	F1, F2, P2
E3_W	K_W09	C2	T5,T6,T7,T8	Mk1	F1, F2, P2
Umiejętności					
E4_U	K_U05	C3	T3, T4	Mk2 – Mk4	F2, P1
E5_U	K_U03	C3	T5, T6	Mk2 – Mk4	F2, P1
E6_U	K_U08	C4	T7, T8	Mk2 – Mk4	F2, P1
Kompetencje					
E7_K	K_K06	C1 – C4	T1 – T8	Mk1 – Mk4	F1, F2, P1, P2
E7_K	K_K01	C1 – C4	T1 – T8	Mk1 – Mk4	F1, F2, P1, P2

Formy zajęć i punkty ECTS			
Forma zajęć	Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim	35	20
Ćwiczenia		35	20
Seminarium			
Praktyka zawodowa			
Lektorat			
Konwersatorium			
Wykład monograficzny			
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	10	20
	Rozwiązywanie zadań i problemów	10	20
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu		
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń		
	Przygotowanie się do zaliczenia	10	20
	Inne (jakie?)......		
Sumaryczna liczba godzin		100	
Liczba punktów ECTS		4	

Nazwa kierunku kształcenia: PEDAGOGIKA ŚRODOWISKOWA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: A_Grupa zajęć podstawowych	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil kształcenia: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia: Teoretyczne podstawy wychowania	
Cele kształcenia C1 Przekazanie studentom podstawowej wiedzy o koncepcjach wychowania w kontekście przesłanek filozoficznych, społecznych, cywilizacyjnych człowieka. C2 Kształtowanie wśród studentów promowania wartości wychowawczych spójnych z uniwersalną koncepcją człowieka, społeczeństwa, państwa. C3 Wykształcenie u studentów refleksyjnego stosunku do różnorodnych teorii wychowania oraz szkół i stylów wychowawczych. C4 Kształtowanie przekonania o wartości procesu wychowawczego i jego obliczach w kontekście historycznym i współczesnym. Przekazanie wiedzy o aksjologicznych przesłankach, wzorcach, miernikach i granicach procesu wychowania. C5 Przekazanie studentom istotnych zagadnień dotyczących zasad, metod i technik mających zastosowanie w wychowaniu. C6 Wykształcenie u studentów umiejętności refleksyjnego spojrzenia na współczesne procesy wychowawcze w kontekście podmiotowości w wychowania.	
Przedmiot wprowadzający: Pedagogika ogólna	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji²: Ws1 Dobre opanowanie treści z zakresu pedagogiki ogólnej. Ws2 Merytoryczne przygotowanie do studiowania zróżnicowanych treści pedagogicznych. Ws3 Znajomość metodologicznego statusu pedagogiki.	
Metody kształcenia: Mk1 Wykład konwersatoryjny Mk2 Dyskusja wielokrotna Mk3 Dyskusja panelowa Mk3 Metoda problemowa Mk5 Metoda sytuacyjna	
Program kształcenia (treści nauczania): T1 Istota i przedmiot badań z zakresu teorii wychowania.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

² Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji jakie student powinien posiadać przed realizacją w zakresie danego przedmiotu.

- T2** Przedstawiciele i prekursorzy pedagogiki oraz ich wkład w rozwój tej dziedziny wiedzy.
- T3** Paradygmaty wychowania współczesnego obywatela.
- T4** Bezpośrednie i pośrednie mierniki procesu wychowania oraz granice oddziaływań wychowawczych.
- T4** Podstawowe koncepcje szkół naukowych związanych z wychowaniem na świecie i w Polsce.
- T5** Style wychowawcze w różnych typach rodzin.
- T6** Wybrane zasady, metody, techniki podporządkowane celom dydaktyczno-wychowawczym.
- T7** Identyfikowanie tożsamości podmiotu wychowanka a wartości i prawomocność wychowania
- T8** Zasady podmiotowości i ich znaczenie w wychowywaniu.
- T9** Wzorce wychowania a współczesny model wychowania.

Literatura podstawowa:

1. Śliwerski B., *Współczesne teorie i nurty wychowania*, Oficyna Wydawnicza IMPULS, Kraków 2018.
2. De Tchorzewski A.M, *Wstęp do teorii wychowania*, Wydawnictwo Naukowe Akademii Ignatianum, Kraków 2018.
3. Kupisiewicz Cz., *Z dziejów teorii i praktyki wychowania*, Oficyna Wydawnicza IMPULS, Kraków 2012.
4. Łobocki M., *Teoria wychowania w zarysie*, Oficyna Wydawnicza IMPULS, Kraków 2010.
5. Brezinka W., *Wychowanie i pedagogika. W dobie przemian kulturowych: podręcznik akademicki*, Wydawnictwo WAM, Kraków 2005.
6. Dudzikowa M., Czerepaniak-Walczak M. (red.), *Wychowanie: pojęcia, procesy, konteksty: interdyscyplinarne pojęcie*, T. 1-5, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2007-2008.

Literatura uzupełniająca:

1. Błasiak A.: *Aksjologiczne aspekty procesu wychowania : wybrane zagadnienia*, Wyższa Szkoła Filozoficzno-Pedagogiczna IGNATIANUM, Wydawnictwo WAM, Kraków 2009.
2. Kunowski S., *Wartości w procesie wychowania*, Oficyna Wydawnicza IMPULS, Kraków 2003.
3. Łobocki M. , *Wychowanie moralne w zarysie*, Oficyna Wydawnicza IMPULS, Kraków 2006.
4. Papież J., *Tożsamość teorii wychowania*, Oficyna Wydawnicza IMPULS, Kraków 2011.
5. Śliwerski B. (red.), *Pedagogika T. 1. Podstawy nauk o wychowaniu*, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2006.
6. Śliwerski B., *Teoretyczne i empiryczne podstawy samowychowania*, Oficyna Wydawnicza IMPULS, Kraków 2010.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena aktywności studenta.

F2 Kolokwium zaliczeniowe

P1 Egzamin pisemny

Efekty uczenia się dla przedmiotu³

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student ma zaawansowaną wiedzę teoretyczną na temat koncepcji wychowania w kontekście przesłanek filozoficznych, społecznych, psychologicznych i cywilizacyjnych człowieka oraz analizy powiązań z różnymi obszarami działalności pedagogicznej.	K_W02

³ Efekty kształcenia dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E2_W	Student zna w stopniu zaawansowanym i rozumie, jak promować wartości wychowawcze spójne z uniwersalną koncepcją człowieka ze szczególnym uwzględnieniem procesu edukacyjnego i wychowawczego oraz uporządkowaną wiedzę na temat wychowania.	K_W06			
E3_W	Student zna w stopniu zaawansowanym i rozumie teorie wychowania oraz podwaliny teoretyczne różnorodnych szkół i stylów wychowawczych oraz rozumie uwarunkowania tych procesów.	K_W01			
E4_U	Student potrafi wykorzystać fundamentalne zagadnienia dotyczące zasad, metod i technik wychowania oraz potrafi dostosować owe treści teoretyczne do strategii praktycznych rozwiązań wychowawczych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogicznej.	K_U03			
E5_U	Student posiada umiejętności przedstawiania własnych wątpliwości i sugestii dotyczących współczesnych procesów wychowawczych oraz potrafi formułować sugestie i wątpliwości, w oparciu o zróżnicowane podejścia teoretyczne.	K_U09			
E6_K	Student docenia znaczenie nauk pedagogicznych dla utrzymania i rozwoju prawidłowych więzi środowiskowych i odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań wychowawczych oraz refleksyjnego spojrzenia na procesy wychowawcze.	K_K02			
E7_K	Student rozumie konieczność promowania swoją postawą i zachowaniami wartości uniwersalnych zapobiegających dyskryminacji i nietolerancji.	K_K10			
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczelnia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W02	C1, C2	T1, T2, T3	Mk1, Mk5	F1, F2, P1
E2_W	K_W06	C2, C2	T1, T4	Mk1, Mk5	F1, F2, P1
E3_W	K_W01	C1, C2, C3, C4	T1, T5	Mk1, Mk5	F1, F2, P1
Umiejętności					
E4_U	K_U03	C5, C6	T6 – T9	Mk2, Mk3, Mk4,Mk5	F1, P1

E5_U	K_U09	C4, C5	T6 – T9	Mk2, Mk3, Mk4,Mk5	F1, P1
Kompetencje					
E6_K	K_K02	C1 – C6	T1 – T9	Mk1 – Mk5	F1, F2, P1
E7_K	K_K10	C1 – C6	T1 – T9	Mk1 – Mk5	F1, F2, P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach			
		stacjonarnych	niestacjonarnych		
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim	35	20		
Ćwiczenia		35	20		
Seminarium					
Praktyka zawodowa					
Lektorat					
Konwersatorium					
Wykład monograficzny					
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	10	20		
	Rozwiązywanie zadań i problemów	10	20		
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu				
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń				
	Przygotowanie się do zaliczenia	10	20		
	Inne (jakie?).....				
	Pisanie pracy zaliczeniowej				
Sumaryczna liczba godzin				100	
Liczba punktów ECTS				4	

Nazwa kierunku kształcenia: PEDAGOGIKA ŚRODOWISKOWA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: A_Grupa zajęć podstawowych	Forma zajęć¹: Wykład/ćwiczenia
Prowadzący:	
Poziom studiów: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil kształcenia: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia: Dydaktyka ogólna	
Cele kształcenia C1. Nabycie przez studenta wiedzy na temat usytuowania dydaktyki dorosłych wśród nauk o edukacji oraz najnowszych tendencjach w rozwoju dydaktyki dorosłych. C2. Poznanie przez studenta współczesnych koncepcji teoretycznych kształcenia dorosłych, celów kształcenia oraz zasad projektowania działań edukacyjnych dostosowanych do zróżnicowanych potrzeb i możliwości osób dorosłych, C3. Nabycie przez studentów umiejętności projektowania sytuacji edukacyjnych i zarządzania procesem uczenia się dorosłych z zastosowaniem nowoczesnych metod kształcenia, a także zasad oceniania ich osiągnięć C4. Stymulowanie studenta do twórczego poszukiwania najlepszych rozwiązań dydaktycznych sprzyjających osiągnięciu przez osoby uczące się wysokich efektów kształcenia;	
Przedmiot wprowadzający:	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji²:	
Metody kształcenia: Mk1. Interaktywny wykład problemowy Mk2. Dyskusja Mk3. Metody aktywizujące Mk4. Metoda projektu	
T1. Miejsce dydaktyki dorosłych wśród nauk o edukacji. Najnowsze tendencje rozwoju dydaktyki dorosłych. Teoretyczne i prakseologiczne aspekty uczenia się osób dorosłych. Podstawy wiedzy o przebiegu procesów poznawczych u ludzi w różnych fazach dorosłości. T2. Współczesne teorie uczenia się dorosłych. Główne strategie edukacji dorosłych. Edukacja formalna i pozaformalna, podstawy organizowania i realizacji procesu kształcenia uwzględniające różnice i specyfikę obu obszarów. Pozaszkolna edukacja zawodowa dorosłych. Proces	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

² Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji jakie student powinien posiadać przed realizacją w zakresie danego przedmiotu.

samokształcenia. Koncepcja kształcenia ustawicznego. Kształcenie kursowe dorosłych. Budowa, modele zajęć dydaktycznych i zasady ich realizacji.

T3. Zasady dydaktyki, metody nauczania, treści nauczania i organizacja procesu kształcenia oraz pracy osób dorosłych. Tworzenie środowiska edukacyjnego sprzyjającego uczeniu się dorosłych. Pojęcie systemu dydaktycznego, jako spójnego układu elementów.

T4. Warunki skutecznego nauczania dorosłych. Konstruowanie systemu kształcenia dorosłych. Projektowanie działań edukacyjnych dostosowanych do potrzeb i możliwości osób uczących się. Zasady, cele i metody nauczania. Plan i program nauczania dorosłych. Projektowanie sytuacji edukacyjnych. Aktywizujące metody nauczania, znaczenie i sposoby motywowania uczestników, wdrażanie do samokształcenia.

T5. Sposoby i znaczenie oceniania osiągnięć uczących się. Kontrola i ocena wyników kształcenia-pomiar dydaktyczny. Pomiar opinii uczniów o przebiegu i efektach kształcenia.

T6. Autonomia dydaktyczna nauczyciela - twórcze poszukiwanie najlepszych rozwiązań dydaktycznych. Ewolucja procesu uczenia się z uwagi na dostęp do źródeł wiedzy, ewolucja procesu kształcenia.

Literatura podstawowa:

1. J. Półturzycki, Dydaktyka dorosłych, Warszawa 1991, WSiP.
2. M. S. Knowles, E.F.Holton III, Swanson R., Edukacja dorosłych, podręcznik akademicki, Warszawa 2009
3. K. Kruszewski (red.), Sztuka nauczania. Czynności nauczyciela. Wyd. 7. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2019
4. L. Hurło, D. Klus-Stańska, M. Łojko (red.), Paradygmaty współczesnej dydaktyki, Wydawnictwo "Impuls", Kraków 2009
5. F. Bereźnicki, Dydaktyka kształcenia ogólnego, Wydawnictwo "Impuls", Kraków 2007
6. J. Półturzycki, Dydaktyka dla nauczycieli, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2014

Literatura uzupełniająca:

1. <http://www.dydaktyka.info/>
2. D. Klus-Stańska, Dydaktyka wobec chaosu pojęć i zdarzeń, Wydawnictwo Akademickie "ŻAK", Warszawa 2010.
3. M. Siberman, Uczymy się uczyć, GWP Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2005
4. W. Andrukowicz, Dydaktyka komplementarna, Wydawca: WSP TWP, Warszawa 2004
5. D. Sterna, Uczę się uczyć. Ocenianie kształtujące w praktyce, Centrum Edukacji Obywatelskiej 2016.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena aktywności studentów podczas zajęć

F2 Kontrola bieżąca

P1 Projekt

P2 Egzamin

Efekty uczenia się dla przedmiotu³

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna usytuowanie dydaktyki dorosłych wśród nauk o edukacji oraz najnowsze tendencje w rozwoju dydaktyki dorosłych.	K_02

³ Efekty kształcenia dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E2_W	Student zna współczesne koncepcje nauczania i cele kształcenia, konieczność projektowania działań edukacyjnych dostosowanych do zróżnicowanych potrzeb i możliwości osób dorosłych oraz zasady oceniania osiągnięć uczących się.	K_W07 K_W08
E3_W	Student charakteryzuje zagadnienie organizacji zajęć dydaktycznych oraz ich budowy, modele zajęć oraz zasady ich planowania, rozumie znaczenie środowiska edukacyjnego.	K_W11
E4_U	Student potrafi zidentyfikować potrzeby dostosowania metod pracy do zespołu zróżnicowanego pod względem poznawczym, kulturowym, statusu społecznego lub materialnego.	K_U03
E5_U	Student potrafi projektować sytuacje edukacyjne i dobierać metody nauczania do nauczanych treści i zorganizować pracę osób uczących się.	K_U03 K_U09
E6_K	Student posiada świadomość permanentnego doskonalenia zawodowego.	K_K01
E7_K	Student potrafi współdziałać i współpracować w zespole. Przyjmuje w nim różne role.	K_K05
E8_K	Student posiada kompetencje do twórczego poszukiwania najlepszych rozwiązań dydaktycznych sprzyjających postępom osób uczących się.	K_K03

Tabela odniesień efektów kształcenia do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny

Symbol efektu kształcenia	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W02	C1, C2	T1, T3	Mk1	F1, F2, P1, P2
E2_W	K_W07 K_W08	C2, C3	T2, T4 – T6	Mk2, Mk3	F1, F2, P1, P2
E3_W	K_W11	C2, C3	T2, T4 – T6	Mk2, Mk3	F1, F2, P1, P2
Umiejętności					
E4_U	K_U03	C2 – C4	T1 – T6	Mk2, Mk3	F1, F2, P1, P2
E5_U	K_U03 K_U09	C2 – C4	T1 – T6	Mk2, Mk3	F1, F2, P1, P2
Kompetencje					
E6_K	K_K01	C1 – C4	T1 – T6	Mk1, Mk2, Mk3	F1, F2, P1, P2
E7_K	K_K05	C1 – C4	T1 – T6	Mk1, Mk2, Mk3	F1, F2, P1, P2

E8_K	K_K03	C1 – C4	T1 – T6	Mk1, Mk2, Mk3	F1, F2, P1, P2
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach			
		stacjonarnych	niestacjonarnych		
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim	20	10		
Ćwiczenia		35	20		
Seminarium					
Praktyka zawodowa					
Lektorat					
Konwersatorium					
Wykład monograficzny					
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	10	15		
	Rozwiązywanie zadań i problemów	5	10		
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu				
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	5	20		
	Przygotowanie się do egzaminu				
	Inne (jakie?).....				
Sumaryczna liczba godzin				75	
Liczba punktów ECTS				3	

Nazwa kierunku kształcenia: PEDAGOGIKA ŚRODOWISKOWA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: A_Grupa zajęć podstawowych	Forma zajęć¹: <i>wykład</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil kształcenia: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia: Historia myśli pedagogicznej	
Cele kształcenia C1 Zapoznanie studentów z dziejami wychowania i myśli pedagogicznej od starożytności po wiek XX. C2 Prezentowanie zagadnień wychowawczych na szerokim tle zjawisk związanych z historią polityczną, historią kultury, filozofii. C3 Dokonanie analizy dziejów szkolnictwa w Europie w powiązaniu z kulturą, nauką i religią. C4 Ukazanie ciągłości i zmienności zjawisk wychowawczych (w obrębie paidei domowej, szkolnictwa, a także wybranych instytucji edukacyjnych). C5 Kształtowanie umiejętności wykorzystania wiedzy teoretycznej w działalności zawodowej	
Przedmiot wprowadzający:	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji²: Ws1 Ws2	
Metody kształcenia: Mk1 Wykład tradycyjny. Mk2 Analiza materiałów źródłowych Mk3 Dyskusja	
Program kształcenia (treści nauczania): T1 Wychowanie w starożytnej Grecji i w starożytnym Rzymie jako przejaw pluralizmu światopoglądowego. T2 Pedagogika wczesnośredniowieczna. Wychowanie i szkolnictwo w średniowieczu. T3 Wychowanie w okresie renesansu, reformacji i kontrreformacji. Wpływ humanizmu na teorię i praktykę pedagogiczną. T4 Wychowanie i myśl pedagogiczna w czasach nowożytnych. Epigoni i prekursorzy	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

² Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji jakie student powinien posiadać przed realizacją w zakresie danego przedmiotu.

pedagogiczni.

T5 Sytuacja szkolnictwa polskiego w okresie oświecenia na tle europejskim.

T6 XIX wiek i jego znaczenie dla rozwoju myśli i praktyki edukacyjnej.

T7 Myśl pedagogiczna J.H.Pestalozziego; A. Diesterwega, F.Froebela, J.F.Herbarta.

T8 Oświata i szkolnictwo na ziemiach polskich w XIX w.

T9 Pedagodzy polscy okresu rozbiorów (S.Staszic, J.Jeziorowski, B.Trentowski, E.Estkowski, J.Dietl, J.W.Dawid, I.Moszczeńska, L.Hirszfeld, A.Szycówna, S.Karpowicz, H.Radlińska).

T10 Główne kierunki pedagogiczne końca XIX i na początku XX wieku.

T11 Najważniejsze prądy pedagogiczne starożytności i czasów nowożytnych. Próba syntezy.

Literatura podstawowa:

1. Bartnicka K., Szybiak I., *Zarys historii wychowania*, ŻAK Wydawnictwo Akademickie, Warszawa 2001.
2. Jakubiak K., Maliszewski T. (red.), *Z dziejów polskiej kultury i oświaty od średniowiecza do początków XX wieku*, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2010.
3. Kot S., *Historia wychowania*, T. 1-2, ŻAK Wydawnictwo Akademickie, Warszawa 1996.
4. Krajewski M.: *Historia wychowania i myśli pedagogicznej : zarys wykładu*, Wydawnictwo Naukowe Novum, Płock 2006.
5. Kupisiewicz Cz.: *Z dziejów teorii i praktyki wychowania : podręcznik akademicki*, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2012.
6. Kurdybacha Ł., *Historia wychowania*, T. 1-2, Wydawnictwo PWN, Warszawa 1965-1967.
7. Możdżeń S., *Historia wychowania*, Tom 1-3, Wydawnictwo Diecezjalne Sandomierz 2006

Literatura uzupełniająca:

1. Drynda D., *Historia wychowania: skrypt dla studentów pedagogiki*, Wyższa Szkoła Pedagogiczna Towarzystwa Wiedzy Powszechnej w Warszawie, Warszawa 2006.
2. Gąsiorowski A. (red.), *Historia wychowania. Słownik biograficzny*, Wydawnictwo Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, Olsztyn 2002.
3. Korzeniowska W., *Myśl pedagogiczna na przestrzeni wieków : chronologiczny słownik biograficzny*, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2010.
4. Krajewski M., *Dzieje wychowania i doktryn pedagogicznych. Zarys wykładu*, Wydawnictwo Naukowe Novum, Płock 2005.
5. Kwieciński Z., Śliwerski B. (red.), *Pedagogika: podręcznik akademicki*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2019.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena obecności i aktywności studenta.

F2 Kolokwium zaliczeniowe

P1 Egzamin pisemny

Efekty uczenia się dla przedmiotu³

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna, w stopniu zaawansowanym, prądy edukacyjne na gruncie historii wychowania, a także posiada uporządkowaną wiedzę o współczesnych kierunkach rozwoju pedagogiki, jej nurtach i systemach pedagogicznych, rozumie ich historyczne i	K_W02

³ Efekty kształcenia dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

	kulturowe uwarunkowania				
E2_W	Student posiada zaawansowaną wiedzę o historycznym rozwoju idei pedagogicznych, a także zna ich kulturowe uwarunkowania, wykazując się jednocześnie zdolnością do porządkowania wiedzy o strukturze i funkcjach historii wychowania.			K_W03	
E3_W	Student posiada zaawansowaną wiedzę o źródłach refleksji teoretycznej na gruncie pedagogiki, specyfice przedmiotowej i metodologicznej pedagogiki w jej historycznym rozwoju, a także wiedzę z zakresu kulturoznawstwa i religioznawstwa pozwalającą na prezentowanie postawy tolerancji światopoglądowej.			K_W02 K_W03	
E4_U	Student potrafi dokonać syntezy wiedzy teoretycznej i historycznej w celu analizy złożonych problemów wychowawczych, potrafi interpretować i racjonalnie oceniać różnorodne sytuacje edukacyjne i wzory ludzkich zachowań na przestrzeni wieków.			K_U03	
E5_U	Student potrafi generować adekwatne rozwiązania złożonych problemów wychowawczych z wykorzystaniem wiedzy historycznej, a także stosować procedury historyczne w celu analizowania współczesnych działań edukacyjnych.			K_U02 K_U09	
E6_K	Student jest gotowy docenić zasoby historii wychowania, a jednocześnie nabywa świadomości poziomu swojej wiedzy i umiejętności.			K_K01	
E7_K	Student jest gotowy do utożsamiania się z wybranymi wartościami, celami i zadaniami ukazwanymi na gruncie historii myśli pedagogicznej, a jednocześnie reprezentuje otwarte postawy poznawcze i światopoglądowe.			K_K03	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W02	C1, C2	T1, T2, T3	Mk1	F1, F2, P1
E2_W	K_W03	C2, C4	T1, T2, T3	Mk1	F1, F2, P1
E3_W	K_W02 K_W03	C2, C3	T3, T4, T5	Mk1	F1, F2, P1
Umiejętności					
E4_U	K_U03	C2, C4	T4, T5, T7	Mk2, Mk3	F1, P1
E5_U	K_U02 K_U09	C3, C4	T4, T6, T7	Mk2, Mk3	F1, P1

Kompetencje					
E6_K	K_K01	C1, C4	T8, T9, T10	Mk1, Mk2, Mk3	F1, F2, P1
E7_K	K_K03	C2, C4	T9, T10, T11	Mk1, Mk2, Mk3	F1, F2, P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach			
		stacjonarnych	niestacjonarnych		
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim	35	20		
Ćwiczenia					
Seminarium					
Praktyka zawodowa					
Lektorat					
Konwersatorium					
Wykład monograficzny					
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	5	5		
	Rozwiązywanie zadań i problemów	5	10		
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu				
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń				
	Przygotowanie się do zaliczenia	5	15		
	Inne (jakie?).....				
Sumaryczna liczba godzin		50			
Liczba punktów ECTS		2			

Nazwa kierunku kształcenia: PEDAGOGIKA ŚRODOWISKOWA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj zajęć: A_Grupa zajęć podstawowych	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: studia pierwszego stopnia (6 PRK)	
Profil kształcenia: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych i Humanistycznych	
Nazwa przedmiotu kształcenia: Socjologia wychowania	
Cele kształcenia C1 Scharakteryzowanie socjologii wychowania jako dyscypliny skupiającej uwagę na społecznych uwarunkowaniach przebiegu procesu wychowania. C2 Przedstawienie socjologicznego ujęcia koncepcji osobowości człowieka. C3 Zapoznanie studentów z funkcjonowaniem środowiska wychowawczego człowieka.	
Przedmiot wprowadzający: Socjologia	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji²: Ws1 student posiada wiedzę z socjologii ogólnej	
Metody kształcenia: Mk1 Wykład aktywny Mk2 Ćwiczenia w parach i małych grupach Mk3 Dyskusja	
Program kształcenia (treści nauczania): T1 Socjologia wychowania jako dyscyplina naukowa – przedmiot badań, terminologia, rozwój. T2 Podstawowe pojęcia socjologii wychowania: socjalizacja - wychowanie, środowisko – środowisko wychowawcze, kultura, grupa społeczna, rola społeczna, więź społeczna. T3 Kultura i język w wychowaniu. T4 Rodzina jako podstawowe, naturalne środowisko wychowawcze, ewolucja form życia rodzinnego, funkcje rodziny i ich przemiany. T5 Socjalizacja w grupach rówieśniczych, klasyfikacja i charakterystyka grup, mechanizmy przebiegu procesów wewnątrzgrupowych. T6 Szkoła i kształcenie alternatywne w kontekście zmiany społecznej.	
Literatura podstawowa: 1. Mikiewicz P., <i>Socjologia edukacji. Teorie, koncepcje, pojęcia</i>, PWN, Warszawa 2019 2. Szymański M., <i>Socjologia edukacji. Podręcznik akademicki</i>, Oficyna Wydawnicza	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

² Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji jakie student powinien posiadać przed realizacją w zakresie danego przedmiotu.

IMPULS, Kraków 2013.

3. Śliwerski B., *Współczesne teorie i nurty wychowania*, Impuls, Kraków 2018

4. Karkowska M., *Socjologia wychowania. Wybrane elementy. Mechanizmy socjalizacji i edukacji szkolnej*, Wyd. Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi, Łódź 2007.

5. Znaniecki F., *Socjologia wychowania*, PWN, Warszawa 2001.

Literatura uzupełniająca:

1. S. Guz, T. Sokołowska-Dzioba, A. Pielecki (red.), *Aktywność dzieci i młodzieży*, Warszawa 2008.

2. K. Slany, *Alternatywne formy życia małżeńsko-rodzinnego w ponowoczesnym świecie*, Kraków 2002.

3. Meighan R., *Socjologia edukacji. Ukryty program szkoły*, Wydawnictwo im. Mikołaja Kopernika w Toruniu, Toruń 1993.

4. Szlendak T., *Socjologia rodziny. Ewolucja, historia, zróżnicowanie*, PWN, Warszawa 2010.

5. Kiliszek E., *Rodzina wobec zagrożeń, rodzina wobec szans. Socjopsychopedagogika rodziny. Studium rodziny pełnej*, DIFIN Warszawa 2019

6. B. Urban, *Agresja młodzieży i odrzucenie rówieśnicze*, PWN, Warszawa 2012.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena aktywności studenta podczas ćwiczeń (udział w dyskusji).

F2 Praca w grupach.

P1 Pisemna praca problemowa.

Efekty uczenia się dla przedmiotu³

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna przedmiot i zadania socjologii wychowania i społeczne uwarunkowania przebiegu procesu socjalizacji i wychowania.	K_W01 K_W03
E2_W	Student zna socjologiczne ujęcie koncepcji osobowości człowieka.	K_W01
E3_W	Student opanował wiedzę na temat podstawowych środowisk wychowawczych.	K_W04
E4_U	Student potrafi posługiwać się wiedzą dotyczącą znaczenia norm moralnych w procesie socjalizacji.	K_U02
E5_U	Student umie przeanalizować występujące współcześnie zagrożenia procesu socjalizacji.	K_U02
E6_K	Student jest gotów do podjęcia pracy i wykonywania działań pedagogicznych w pracy środowiskowej.	K_K06

Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny

Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01 K_W03	C1	T1, T2	Mk1, Mk2	F1, P1

³ Efekty kształcenia dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E2_W	K_W01	C2	T2	Mk1	F1, P1
E3_W	K_W04	C3	T4-T6	Mk1, Mk2	F1, F2, P1
Umiejętności					
E4_U	K_U02	C3	T2-T6	Mk1, Mk2	F1, F2, P1
E5_U	K_U02	C3	T3-T6	Mk1, Mk2	F1, F2, P1
Kompetencje					
E6_K	K_K06	C1-C3	T2-6	Mk1, Mk2	F1, F2, P1

Formy zajęć i punkty ECTS			
Forma zajęć	Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim	20	12
Ćwiczenia		35	20
Seminarium			
Praktyka zawodowa			
Lektorat			
Konwersatorium			
Wykład monograficzny			
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	10	15
	Rozwiązywanie zadań i problemów	5	15
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu		
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń		
	Przygotowanie się do zaliczenia	5	13
	Napisanie pracy zaliczeniowej		
Sumaryczna liczba godzin		75	
Liczba punktów ECTS		3	